

“अतिदूरात् सामीप्यादिन्द्रियघातानुसंगोऽनवस्था-
नात् । सौख्यप्राप्त्यवधानादभिभवात् समानाभिहा-
राच्च” सांका० “अनुपलब्धिरिति यक्षमायं विंहावको-
कितन्यायेनानुपलब्धीयम् यथा अनुपपन्नं वियति पतन्ती
अतिदूरतया सन्नपि प्रत्यक्षेण नोपलभ्यते” तन्को० । “त्वं
दूरमपि गच्छन्ती हृदयं न लज्हासि मे” शकु० “न खलु
दूरगतोऽप्यतिवर्तते महस्र्माविति वस्तुजनोदितैः” भावः ।
भावप्राधान्यात् २दूरत्वे च “दूरान्तिकार्येभ्यो द्वितीया
च” पा० व्यसत्त्ववचने प्रातिपदिकार्ये एभ्योद्वितीया चात्
पञ्चमीद्वितीये स्तः” सि०को० “यामस्य दूरं दूरात्
दूरेण वा । व्यसत्त्ववचने इत्यनुवृत्तेर्नैह दूरः पन्थाः”
सि०को० “रामाद्दुःखस्य यो दूरम्” स्रग्धरो० “नेत्रे दूर-
मनञ्जने पुलकिता तन्वी तवेयं तनुः” सा०द० “या तस्य
कर्मनिर्धत्तैः दूरं पश्चात् कृता फलैः” रघुः “दूरादपि
कृतम् यच्च भिरिज्यते यः” भावः “दूरेण स्रवरं कर्म
बुद्धियोगात् धनञ्जय !” गोता “स्तुतिभ्योऽप्युत ! रिच्यन्ते
दूरेण चरितानि ते” रघुः एतच्छब्दयोगे पञ्चमी षष्ठी च ।
“दूरं पापस्य सामाहा” सि०को० अतिशयाने रघुन्
दशदेवे दविष ईयसुन् दधीयस् अतिशयेन दूरस्थिते लि०
ईयसुनि स्त्रियां ङीप् । “तेजस्विमध्ये तेजस्वी दधीयानपि
गण्यते” भावः । दूरं करोति दूर+णिच् वादेशः दव-
यति । “दवयदतिरयेण प्राप्तसुधीर्विभागम्” भट्टिः ।
दूरङ्गम लि० दूरं गच्छति गण-वा० वेदे ख ह्य च । दूरगा-
मिनि “दूरङ्गमं ज्योतिषां ज्योतिरेकम्” यजु० ३४।१।
लोके ल ड दूरगा इत्येव
दूरत्व न० दूरस्य भावः त्व । दै० के परत्वे तस्य भवविशेषे
कारणम् यथोक्तं “दोषोऽप्रमायाजनकं प्रमायास्तु
गुणो भवेत् । पितृदूरत्वादिरूपो दोषो नानाविधः
अतः” भाषा० “कचिच्चन्द्रादेः स्वल्पपरिमाणभवे दूरत्व
दोषः” सि०सुक्ता० ।
दूरदर्शन पुं स्त्री० दूरात् पश्यति दृश-ल्यु । १२३० राजनि०
जातित्वात् स्त्रियां ङीप् । २पण्डिते पु० दृश-भावे
लुट् । ३दूरतोमीयणे क० । दूरतो दृश्यतेऽनेन दृश-
करणे लुट् । ४दूरीकरणे यत्नमेदे (दूरीकृतं)
दूरदर्शिन् लि० दूरात् पश्यति कार्योत्पत्तेः प्राक् पश्यति
कामाति वा दृश-चिन्मि । १दूरदर्शके २पण्डिते पु०
अमरः १२३० पुं स्त्री० लिङ्गा० स्त्रियां ङीप् ।
दूरदृश्य लि० दूरात् पश्यति दृश-किन् । १दूरदर्शिन् २पण्डिते

शब्दर० १२३० हेमच० किञ्चनत्वात् भक्तिपदान्ते च कुः ।
दूरमूलं पु० दूरपर्यन्तं मूलमस्य । स्रग्धरे (संज्ञ) । राजनि०
दूरवेधिन् पु० दूरात् वेधोऽप्यस्य बाध्यतया इति ।
दूरात् लघ्वभेदके
दूरापात लि० दूरपातपति आ+पत-कर्त्तरि ज्वला० ण ।
दूरपातिनि अस्ते णिनि दूरापातिन् तत्पार्थं हेमच० ।
दूरुटा स्त्री डृ+रुह-क्त रेफे परे पूर्वाणो दीर्घः । दुस्तया
रुढे जाते क्षुद्रोरोगशब्दे १२८ पु० दृश्यम् ।
दूरेश्मिन् पु० दूरेऽश्मिन् शत्रुर्यस्य वेदे सप्तम्याः अलुक्
प्रकृतिभावः । एकोनपञ्चाशन्मन्त्राध्ये मरुद्भेदे । ते च
यजु० १७४०।१ मन्त्रादौ द० मन्त्रान्ते एकज्योतिषेत्या-
दयोदर्शिताः । “अग्निमित्तं दूरेऽश्मिन्मत्तं गच्छः” दण०
दूरैत्य लि० दूरे भवः एत्य । दूरभवे
दूरीपाक लि० दूरे पचति पच-ण्य न्यङ्गा० कृतम् स-
प्तम्या अलुक् स० । दूरे पाचके स्त्रियां टाप् । तत्रैव गच्छे
स्त्रीलोनापि निर्देशात् चिकुविशिष्टपरिभाषाया अग्नि-
त्वं चापि तम् । [पाचके ।
दूरीपाकु लि० पच-उण्य न्यङ्गा० कृतम् अलुक् स० । दूरे-
दूरेरितेक्षण लि० दूरे रितमीक्षणं येन । दूरपर्यन्तप्रेरित
दर्शने केकरे (दूरा) शब्दमात्रा ।
दूरीह पु० दुःखेन रुहतेऽसौ दूर+रुह-कर्मणि लृट्
रेफे परे पूर्वाणो दीर्घः । दुःखेन रोहणीये रोदुमशको
आदित्ये लोके तस्य निष्कामज्योतिषोमादित्यस्र्माश्र-
जातज्ञानेन साध्यरोहणत्वात् दूरीहत्वम् । “असौ मे
दूरीहो योऽसौ तपतीति” ऐत० ४।१० अतस्तस्य तथा-
त्वम् । २दूरीरोहणत्वे लि० ।
दूरीहण लि० दुःकरमारोहणमस्य प्रा०व० आदित्ये दूरीह
शब्दे तस्य तथात्वं दृश्यम् २रुन्दोभेदे न० । असौ वा
आदित्यो दूरीहणं रुन्दः” इति श्रुतिः । “दूरीहणं
रुन्दः” यजु० १०।१५ इत्यन्तं लीवत्वम् । ३दूरीरोहणीये
लि० दुःखेन रोहणं वा । ४दुःसाध्ये रोहणे ५तच्छब्दस्त
मन्त्रस्याभ्यासभेदे च यथोक्तं आश्र० त्रौतस्तत्वे
“हंसः शुचिपदिति पञ्कोऽर्धचक्षिपद्या चतुर्थं
मनवानुसृज्जा प्रणुत्यावस्येत् । पुनश्चिपद्याऽर्धचक्षः पञ्च
एव सप्तमम्” ८।१।१४ “एताच्छत्रमित्यं शंसेत् । प्रथमं
पञ्चः द्वितीयमर्धचक्षः । तृतीयं लिभिः पादैरवसान
उत्तमेन पादेन प्रणुत्य चतुर्थमनवानुसृज्जा प्रणवेनाव-
स्येत् । एतदारोहणम् । असायरोहणम् । पुनश्चि-